

रञ्जकं, क्री, (रञ्जयतीति। रन्ज् + णिच् + क्तुल्।) हिङ्गुलम्। इति राजनिर्घण्टः॥
(गुणादयोऽस्य हिङ्गुलशब्दे विज्ञेयाः॥)

रञ्जकः, पुं, (रञ्जयतीति। रन्ज् + णिच् + क्तुल्।) कम्पिजकः। इति राजनिर्घण्टः॥
प्रोतिजनकः। वस्त्रादिरागकर्ता च॥ (अस्य गृहे भोजनं निवृत्तं यथा, मनौ। ४। २१६।
“चवर्ता शौचिकानां चैलनिर्ज्जनकस्य च।
रञ्जकस्य वृष्टस्य यस्य चोपपत्तिर्गृहे॥”
नाद्यादिति शेषः॥ पित्तान्तर्गतोऽपि विशेषः।
यथा,—

“यत्तु यत्तुग्रीवोऽपि पित्तं तस्मिन् रञ्जकोऽपिरिति
संज्ञा सरसस्य रागकदुक्तः॥” इति सुश्रुते
छन्दस्थाने २१ अध्यायः॥)

रञ्जनं, क्री, (रन्जयतेनेति। रन्ज् + करणे
ल्युट्।) रक्तचन्दनम्। इति मेदिनी। ने, ११५॥
(अस्य पर्यायो यथा,—

“पतङ्गं रक्तसारं च सुरङ्गं रञ्जनन्तथा।
पङ्कुरञ्जनमाख्यातं पतुरक्ष कृचन्दनम्॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे॥)
हिङ्गुलम्। इति राजनिर्घण्टः॥ (रन्ज् +
णिच्। भावे ल्युट्। प्रोतिजननम्। यथा,
रघौ। ४। १२।

“तथैव सोऽभूदन्वर्णो राजा प्रकृतिरञ्जनात्॥”)

रञ्जनः, पुं, (रञ्जयतीति। रन्ज् + णिच् + क्तुः।)
रागजनकः। इति मेदिनी। ने, ११५॥ सुञ्ज
लम्। इति राजनिर्घण्टः॥

रञ्जनकः, पुं, (रञ्जन + क्तुः।) कटफलः। इति
राजनिर्घण्टः॥ (गुणादिविशेषोऽस्य कटफल-
शब्दे विज्ञेयः॥)

रञ्जनदः, पुं, (रञ्जयतीति। रन्ज् + णिच् + क्तुः।
रञ्जनस्यासौ दुश्चेति।) अक्षुकटवः। आच-
गाह इति भाषा॥

रञ्जनी, स्त्री, (रञ्जन + ङीष्।) शुष्कादीचनिका।
नीली। (अस्याः पर्यायो यथा,—

“नीली तु नीलिनी तूली कालदोला च नीलिका।

रञ्जनी श्रीफली तुच्छा यामोक्षा मधुपर्जिका॥

झौतका कालकेशी च नीलपुष्पा च सा स्मृता॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

मञ्जिष्ठा। इति मेदिनी। ने, ११५॥ शिफा-
लिका। इति शब्दचन्द्रिका॥ हरिद्रा।

(अस्याः पर्यायो यथा,—

“हरिद्रा पीतिका गौरी काचनी रजनी निशा।

मेहघ्नी रञ्जनी पीता वर्णिनी रात्रिनामिका॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम्॥)

पर्यटो। इति राजनिर्घण्टः॥

रट, वाचि। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भा०-पर०-
सक०-सेट्।) रटति। इति दुर्गादासः॥

रटन्ती, स्त्री, (रन्जयते पुण्यजनकत्वेन कथ्यते इति।
रट् + बङ्गुलकात् भञ्। ङीप्।) गौणचान्द्र-
माघीयकणचतुर्दशी। तत्र अश्विनोदयकाले
ज्ञानं कर्तव्यम्। यथा। यमः।

“माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी।
तस्यामुदयवेलायां ज्ञाता नावेक्षते यमम्॥”
उदयवेलायामश्विनोदयवेलायाम्।

“अनर्काभ्युदिते काले माघे कणचतुर्दशी।
सतारथोभकाले तु तत्र ज्ञानं महाफलम्।

ज्ञात्वा सन्तर्प्य तु यमान् सर्वपापैः प्रमुच्यते॥”

अत्र तिघ्नत्वत्वात् गौणचान्द्रादरः। अत्रा-
श्विनोदयकाल एव ज्ञानं पूर्वोक्तचतुर्दश्यम-

तर्पणं च। यत्तु उदयवेलायां सूर्योदयवेलायां

अनर्काभ्युदित इति द्वैधर्षे नञिति आख्यानं

तत् सप्तदशरभाश्विनसतारथोम इति इत्यु-

त्तराङ्गान्वयलोकेनेति। इति तिघ्यादितत्त्वम्॥

किञ्च।

“अनर्काभ्युदिते काले ज्ञानं कुर्व्यात् सरिण्ये।

श्रुतजनकतं पापं तत्तत्तयादेव नश्यति॥

रटन्ती नाम विख्याता सर्वपापहरा शिवा॥”

इति मत्स्यसूक्ते ५५ पटलः॥

कश्चित् पुस्तके सरिण्ये इत्यत्र बहिर्ज्ये इति

पाठः॥ *। तत्र ज्ञानमापूजाविधिर्यथा,—

“माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी।

तस्यां संपूजयेत्तारां महाविभवविस्तरेः।

चक्रवर्तो महाराजो भवत्येव न संशयः॥”

इति टट्टीलतन्त्रे ७ पटलः॥

अपि च।

“माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी।

तदाचौ कालिकापूजा सर्वविघ्नोपशान्तये॥”

इति कालिकापुराणम्॥ *॥

अपरं च।

“माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी।

तस्यां प्रदोषसमये पूजयेन्मुक्तमालिनीम्॥”

इत्याचार्यचूडामणिकृततत्त्वतत्त्वार्थवृत्तवच-

नम्॥ अन्यत् ज्ञानाशब्दे ऋचम्॥

रटितं, त्रि, कथितम्। रटधातोः कर्मणि क्तप्रत्य-

येन निष्पन्नम्। (भावे क्तः।) कथनमात्रे,

स्त्री॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम्। २। १७४।

“वनहरिरचितैः पदे पदे

स प्रतिभटतां पटहन्नेर्हृधानैः।

अमनुत रटिते च कर्करेटोः

परिगलितां गमनोन्मुखिख्यामाम्॥”)

रट, भाषणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भा०-पर०-
सक०-सेट्।) भाषणं कथनम्। रटति। इति

दुर्गादासः॥

रण, कति। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भा०-पर०-
अक०-सेट्।) रणति। कति शब्दे। इति

दुर्गादासः॥

रण, म गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट्।) म, रणयति। इति दुर्गा-

दासः॥

रणं, स्त्री पुं, (रणन्ति शब्दायन्तेनेति। रण् +

‘अघेति’। ३। ३। ५८। इत्यत्र। “वशिरण्यो-

रपसंख्यानम्॥” इति काशिकोक्त्या अप्।)

युद्धम्। इत्यमरः। २। ८। १०४॥ (यथा,

मनौ। ७। ६०।

“न कूटेरायुधेर्हन्नाद्युधमानो रणे रिपून्।

न कश्चिभिर्नापि दिग्धेर्नापिन्वलिततजनेः॥”

रमणम्। यथा, अश्वेदे। ८। १७। १२।

“शाचिगो शाचि पूजनायं रणाय ते सुतः॥”

“रणाय रमणाय॥” इति तद्वाच्ये सायकः॥

रमणीये, त्रि। यथा, तज्वे। १। ११६। २१।

“एकस्यापत्यो रावतं रणाय वशमभिनासनये

सहसा॥”

“रणाय रमणीयाय॥” इति तद्वाच्ये सायकः॥)

रणः, पुं, (रण् + अप्।) शब्दः। कञ्।

इति मेदिनी॥ गतिः। इति शब्दरत्नावली॥

रणतूर्यं, स्त्री, (रणस्य तूर्यम्।) युद्धवाद्यम्।

तत्पर्यायः। संव्यामपटहः२ अभयडिक्किमः३।

इति त्रिकाण्डशेषः॥

रणप्रियं, स्त्री, (रणे प्रियम्।) उग्ररीम्। इति

राजनिर्घण्टः॥

रणप्रियः, पुं, (रणः प्रियोऽस्य। तत्र मांसभक्षणा-

त्तयात्वं।) श्वेनकपची। इति राजनिर्घण्टः॥

(विष्णुः। यथा, महाभारते। १३। १४६। ८६।

“क्षयः क्षयप्रियः क्षोत्रं स्तुतिः क्षोता रणप्रियः॥”

युद्धप्रियमात्रे, त्रि। यथा, कामन्दकीये। १७। ३३।

“रणप्रियः साहसिक आत्मसम्भावितक्षया।

विच्छिन्नधर्मेकामार्थः कुट्टो मानो विमा-

नितः॥”)

रणमतः, पुं, (रणे रणं प्राप्य वा मतः।)

हस्ती। इति शब्दमाला॥

रणमुष्टिः, पुं, विषमुष्टिचपः। इति राजनिर्घण्टः॥

रणरङ्गः, पुं, (रणेषु रङ्गो मन्दः।) रणकातर-

हस्ती। तत्पर्यायः। प्रतिमः२। इति हारा

वली। २०४॥

रणरणं, स्त्री, उदाहनम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

रणरणः, पुं, (रणरण इति शब्दोऽस्यस्येति।

अश्व आदिवाद्यत्।) मशकः। इति त्रिकाण्ड-

शेषः॥ (रणं रणः शब्दो यस्य। रणगर्जन-

श्रीले, त्रि। यथा,—

“अथाहः करणी रणो रणरणो रणो रणो

रावणो

धृत्वा येन रमा रमा रमरमा रामा रमा

सा रमा।

समीमानद्यो ह्यो ह्यद्ययो दायो ह्यो वेद्यो

विष्णुर्ज्योत्स्नरभोरभोरभरभोराभोरभो-

सौरभिः॥”

इत्युद्धटः॥)

रणरणकः, पुं, उत्कृष्टः। इति हेमचन्द्रः॥ २।

२२६॥ (यथा, उत्तररामचरिते प्रथमाङ्के।

“अये सेवेयं रणरणकदायिणी चित्रदर्शना-

दिरहभावना देयाः स्वप्रोद्भिर्गं करोति॥”)

रणसङ्कुलं, स्त्री, (रणस्य सङ्कुलम्।) तुमुलम्।

इत्यमरः। २। ८। १०६॥

रणालङ्करणः, पुं, (रणस्य अलङ्करणः।) कङ्क-

पची। इति राजनिर्घण्टः॥